

יהודי אחד תושב שיקגו בשם ר' רפאל נפתלי משה בן רחל חלה ל"ע בוורוס הקורונה וניזוק בכל חלקי גופו. מערכות גופו חדלו מלבצע את תפקידן והרופאים נאלצו לחברו למכונת 'אקמו' (ECMO) המחקה את תפקיד הריאות והלב, כשבלבם מפעפעת התקווה שמערכות גופו תתעוררנה מתרדמתן.

אולם, כאשר שכב כך שלושה שבועות ושום דבר לא השתפר למרות שהרבו למענו בתפילה ובאמירת תהלים, הגיעו הרופאים יחד עם העסקנים לשערי יאוש, באמרם כי לאחר זמן רב כל-כך שאברי הגוף לא ביצעו את תפקידם באופן עצמאי, פחתה תקווה שישובו לפעול כמקדם.

לפני כשבועיים החליטו רבני ועסקני הקהילה כמוצא אחרון, לחזק ולהתחזק בברכת אשר יצר, באמרם שמא זכות ההתחזקות בברכה זו תועיל לו לחולה שישוב לאיתנו. מהרה יצאה ההודעה כי במוצאי שבת קודש יימסר שיעור התחזקות בעניין ברכת אשר יצר, איש בל ייעדר. וכמה נפלאים דרכי ה', כאשר תיכף לבקשתם, עוד בטרם נכנסה השבת, הגיעה הבשורה המרנינה כי החולה פקח את עיניו... במוצאי שבת הגיעה בשורה נוספת שאפשר להוריד את 'רמת תפקוד' (function level) המכונה ממאה אחוז לשמונים וחמשה אחוז, ולפני ימים אחדים חזקה הבשורה כי ניתקו אותו לגמרי מהמכונה והנה כל מערכות גופו עושות את מלאכתן נאמנה, וכך הולך האיש ומתחזק מיום ליום, ישלח ה' דברו וירפאנו רפואה שלמה.

חזק ונתחזק בעד עמנו, נוכחנו לראות בגודל כוחו של ציבור המתחזק בברכת אשר יצר. הבה ונתחזק אף אנו בעד עמנו לברך ברכה זו בכוונה, אשר כפי הידוע מהקדמונים סגולתה גדולה ונפלאה להינצל מכל מחלה ופגע רע. לפנינו עצה נפלאה כיצד להתחזק בברכה זו, שיש ללמוד אותה מהנהגתו של חסיד ותיק, וכך סיפר לי יהודי: כשהחסיד הנודע רבי אלעזר בריזל זצ"ל היה בגיל תשעים ומעלה, ביקש ממני פעם לאחר צאתו מבית הכסא שאגיש לו סידור. הוא לבש את המעיל העליון ואת המגבעת, קשר את עצמו עם ה'גארטל' ואז פסע לאטו אל המזוזה...

כששאלתי אותו לפרש הדבר, הסביר לי בפניו המסבירות, כי בתחילה משראה שקשה לו לכוון היטב בברכת אשר יצר, קבע מנהג לעצמו לברך אותה אך ורק מתוך הסידור; אכן כעבור זמן כשראה שגם יעילותה של עצה זו פוחתת עם הזמן, משום שנעשית כמצות אנשים מלומדה, הוסיף וקבע מנהג לעצמו - לברך אותה תמיד על יד המזוזה בתור קביעות מקום...!

הפלא ופלא! כשקובעים את המקום ואת הדרך לברך ברכה זו, ועומדים על המשמר שלא לוותר על הקביעות, המוח והלב נמצאים במלואם בשעת הברכה, והברכה פועלת את פעולתה.

יש וקשה לנו ללמוד מאותם חסידים שרידי דור דעה אשר היו טפח וטפחיים גבוהים מעל הארץ, אבל הנהגה מעין זו היא הנהגה פשוטה השווה לכל נפש, ובוודאי יכולים אנו לחקות אותה וייטב לנו. לא לחינם היה חסיד זה חי בטוב ובנעימים עד קרוב למאה שנה,

בחיים צריכים להתעקש...

רבנו דוד קמחי זצוק"ל (הרד"ק)

"ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי בה' רמה קרני בה'... אין קדוש כה' כי אין בלתך.. אל תרבו תדברו גבוהה גבוהה... כי אל דעות ה ולו נתכנו עלילות... ה' ממית ומחיה... ה' מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם וכו'.

-יתכן לומר כי אמרה את זה חנה על כנסת ישראל וכל השירה כולה גם כן על כנסת ישראל, לכך התחיל בלשון ותתפלל, כי לשון התפילה יפול בדרך כלל על הענינים העתידיים ובמעט על מה שעבר, ואמרה את זה ברוח נבואה ולכך הושמה במכתב בין הנביאים כי היא נבואה כולה עתידה על צרות ישראל ותשועתם, כמו שתרגם המתרגם יונתן בן עוזיאל ויפה אמר, ומתיישב בלב הנבונים.

ודעתנו, בזה הפסוק והשירה כולה, כי אמרה חנה: שכל עניני העולם וצרכי בני אדם תלויים ביד הבורא ית' וברצונו והוא משגיח בכללים ובפרטים ועושה בהם כרצונו ואפילו אם יראה לבני אדם שיעשה להם דבר שאינו על רצונם וחפצם, יש להם להתפלל אליו בכל נפשם כמו שעשיתי אני, והוא יתן להם בקשתם ורצונם בכל דבר שיהיה חפצם וצרכם כי השגחתו בתחתונים כמו שהיא בעליונים.

הובא לפרסום ע"י ר' עדיאל בר שאול שליט"א

השבת העליון

צריך שיכוון בלבו פירוש המילים שמוציא בשפתיו ויחשוב כאילו שכינה כנגדו ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו, עד שתישאר מחשבתו ומונתו זכה בתפלתו. ויחשוב כאילו היה מדבר לפני מלך בשך ודם, היה מסדר את דבריו ומכוון בהם יפה לבל יכשל, קל וחומר לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא חוקר כל המחשבות.

שולחן ערוך, סימן צ"ח סעיף א'.

פרשת בא

הודש שיבט תשיב"ג

לעילוי נשמת

הר"ר אלטר אהרן יצחק
ב"ר יוסף הרשקוביץ זצ"ל
נלב"ע י"ז טבת תשע"ז

Shch3910@gmail.com

גליון 06

השבת העליון לעילוי נשמת הר"ר חנוך מלכיאל בר-שאול ז"ל

בהרה"ג אהרן אלימלך בר-שאול זצ"ל

==תרומת המשפחה==

כבר עובר שיעור זמן שיוכל לברך כל היום, אמנם אם אינו יכול להעמיד את עצמו עד שיעור פרסה, כתב לקמן שאפילו אם אינו מתאוה כל כך עד שיחשב כעובר על "בל תשקצו", מ"מ אסור באמירת ברכות. אמנם אם על ידי שיקדים להתפנות יפסיד את הברכה, כתב לקמן שיש אומרים שכל זמן שאינך עובר על "בל תשקצו", יכול להקדים לברך, ויש מחמירים בזה. ואם יכול להעמיד את עצמו עד שיעור פרסה, כתב לקמן שדעת הפמ"ג שמותר לו לברך, והשערי תשובה (סי' וס"ק ד) מחמיר בזה.

ב. אם שכח לברך שתי פעמים או יותר כתב המאמר מרדכי (ס"ק ג) שגם לדעת השו"ע אין לו לברך אלא פעם אחת על כל הפעמים ששכח, מאידך, בפרי מגדים מבואר שצריך לברך על כל פעם ופעם.

ג. בעל תשובה אשר לא בירך מעולם ברכת 'אשר יצר, כתב הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצוק"ל (שיח הלכה הע' ט), שאף לדעת הפרי מגדים לא יברך ברכת 'אשר יצר' כמספר הפעמים שנתחייב בברכה זו, לפי שאין לברך ברכת הודאה זו אלא על הפעמים אותם זוכר ומרגיש בשעת הברכה.

הגאון רבי רפאל ברוך טולידאנו זצוק"ל: א. הטיל מים ולא נגע בבשרו, אף-על-פי שצריך לברך אשר יצר אין צריך נטילה אם יודע שהידיים נקיות, אלא יטול משום נקיות, או משום: "הכון לקראת אלהיך ישראל" [עמוס ד, יב] ואם אין לו מים, יקנח ידיו בצרור או בעפר ויתפלל.

ב. הטיל מים והסיח דעתו ולא ברך, ואחר כך רוצה להטיל מים פעם שנית, אין צריך לברך קודם על מה שעבר, שהברכה של פעם שניה עולה אף על ראשונה.

ג. הטיל מים ועברה חצי שעה - יברך בלא שם ומלכות, ויהרהר שם ומלכות בלב. ושיעור חצי שעה הוא גם כן למי שעשה צרכיו. ואם התחיל להתאוות לעשות צרכיו אפלו קודם חצי שעה אין לברך.

הגאון רבי יצחק יעקב פוקס שליט"א: א. מידי בוקר, נהגו לברך ברכת אשר יצר בין ברכות השחר, אפילו לא התפנו כלל, אבל מי שעבר עליו הלילה בלא שינה, ואף לא התפנה עם בוקר - אינו מברכה, בני ספרד, בכל מקרה אינם מברכים, אלא אם הם התפנו והם תוך מחצית השעה להתפנות.

ב. בנוסח אשר יצר, אין לומר חללים חללים אלא חלולים חלולים, ויש להקדים: שאם יפתח וכו' לאמירת 'או יסתם' וכו', אמנם, בני ספרד מקדימים: שאם יסתם אחד מהם.

ג. יש אומרים, שיש לומר "רופא כל בשר" ולא רופא חולי כל בשר, ולמעשה - שתי הגירסאות נכונות.

ד. המברך אשר יצר ושמע קדיש או קדושה מפסיק, ועונה עם הציבור.

הגאון רבי אורי וייסבלום שליט"א: ברוך אתה ה' רופא כל בשר ומפליא לעשות: האבודרהם כתב, ש"רופא כל בשר" והוצאתו היא רפואתו. ו"מפליא לעשות", שבורר טוב המאכל ודוחה הפסולת. ע"ש הנקבים שברא בו להוציא פסולת מאכלו, כי אם יתעפש בבטן ימות, והרמ"א (סי' ו) כתב ש"מפליא לעשות" במה "ששומר רוח האדם בקרבו וקושר דבר רוחני בדבר גשמי והכל הוא על ידי שהוא רופא כל בשר, כי אז האדם בקו הבריאות ונשמתו משתמרת בקרבו". כתב המגן אברהם בשם המקובלים, שהנשמה נהנית מרוחניות המאכל, והגוף

וראה נחת בחייו מבניו ונכדיו וניניו - הוא בירך אשר יצר כראוי!

הקב"ה הראה לנו זאת בדורנו, כדי שנדע שכך הדבר פועל - ברכת אשר יצר ממשיכה בריאות ואריכות ימים.

ולסיום יש להביא את פירושו של הרמ"א ב'דרכי משה' על השייכות שבין "רופא כל בשר" ל"ומפליא לעשות": היות שהקב"ה מרפא את בשרנו, הנשמה יכולה להתקשר בגופנו, והפלא של 'מפליא לעשות', דהיינו ההתקשרות של הדבר רוחני בדבר הגשמי - יכול להתקיים, וממילא אנו יכולים לעבוד את ה'. ועל כך תודתנו, על הכוח שהקב"ה נותן לנו לעבדו בלב שלם.

רבנו יוסף קארו זצוק"ל (שוע אוח סי' ו, א):

כשיצא מבית הכסא יברך אשר יצר את האדם בחכמה, שבריאת האדם היא בחכמה נפלאה, ויש מפרשים על שם שהגוף דומה לנוד מלא רוח והוא מלא נקבים, ויש מפרשים בחכמה שהתקין מזונותיו של אדם הראשון, ואח"כ בראו, וברא בו נקבים נקבים חלולים חלולים, נקבים נקבים - סיבת הכפילות היא: כי רבים הם. ואם היה נשאר סתום לא היה אפשר להתקיים אפי' שעה אחת והאברים החלולים אם היה נפתח אחד מהם לא היה אפשר להתקיים אפי' שעה אחת.

ועוד יש לפרש שגבול יש לאדם שיכולים נקביו להסתם ולא ימות וכיון שעבר אותו הגבול אי אפשר להתקיים אפילו שעה אחת וכיון שכך, הוי שבח זה מענין עשיית צרכיו.

רופא חולי כל בשר, על שם הנקבים שברא בו והוציא פסולת מאכלו כי אם יתעפש בבטן ימות והוצאתו הוא רפואה.

ומפליא לעשות מפני שהאדם דומה לנוד מלא רוח ואם יעשה אדם בנוד נקב כחודה של מחט הרוח יוצא והאדם מלא נקבים ורוחו משתמרת בתוכו הרי זה פלא.

אומר רבנו משה איסרליש זצוק"ל: יש לפרש שמפליא לעשות במה ששומר רוח האדם בקרבו וקושר דבר רוחני בדבר גשמי והכל הוא ע"י שהוא רופא כל בשר כי אז האדם בקו הבריאות ונשמתו משתמרת בקרבו.

ד' אמות של הלכה

אשר יצר | ההלכה והסגולה

רבנו ישראל מאיר הכהן זצוק"ל בעל המשנה ברורה:

א. אפילו אם נמשך זמן גדול אחר עשיית הצרכים אפלו הכי חייב לברך.

ב. אם לא ברך אשר יצר עד שרוצה להטיל מים שנית, דעת הפרי מגדים שלפני שיטיל שוב, יברך אשר יצר על ההטלה הראשונה, אבל בשערי תשובה הסכים בשם כמה אחרונים, שאם נזכר לאחר שהתחיל לו תאוה, שוב לא יברך, ולכתחילה נכון להיזהר לברך אשר יצר מיד לאחר הטלת מים, דשמא יצטרך שוב.

הערות מערכת דרשו על המשנה ברורה:

א. מי שעשה צרכיו כשהוא אונן ופטור מברכות, כתב רבנו ישראל מאיר הכהן בביאור הלכה: שחייב לברך 'אשר יצר' אחר הקבורה אפילו בסוף היום. ובטעם הדבר כתב בעל הפרי מגדים: שהרי בכל פעם שמברך אינו יכול לברך מיד אחר עשיית הצרכים, שכן צריך ליטול ידיו תחילה ובכך

ומנוסה לרפואה. - סיפר תלמיד חכם אחד שליט"א מזקני הדור, שפעם אחת ביקר אצל החפץ חיים, וראה בעיניו, איך החפץ חיים מניח אצבעו בסידור ומברך "אשר יצר", כשהוא מצביע מילה במילה בתוך הסידור.

מהי מטרת התפילה?

הגאון רבי אלימלך בר שאול-שאולזון זצוק"ל

עבודה שבלב שנו חכמים: "לאהבה את ה' אלהיכם, ולעבדו בכל לבבכם" - איזוהי עבודה שהיא בלב, הוי אומר: זו תפילה".

ומדוע התפילה נקראת עבודה שבלב? מפני שהיא עושה פעולה גדולה בלב: "כי התפילה שמתפלל האדם אל השי"ת, מורה שהאדם נתלה בו יתברך, וצריך אליו, ואין לו קיום זולתו. ואשר האדם נתלה בו יתברך, כאילו הוא נקרב אליו. שכל אשר הוא תולה באחד, הוא נקרב ונמסר אליו. ולפיכך התפילה היא עבודה גמורה אל השי"ת".

התפילה מעמיקה בלב המתפלל את הכרת התלות בבורא יתברך ואת הכוח הזיקה אליו. ומשבא אדם לידי הכרה על תלותו הגמורה בבוראו, בעצם חייו ובכל הנצרך לו לקיומו, והכרת התלות מתפשטת בלבו כדי הרגשה חיה, הריהו מופנה ופונה לקראת בוראו, גובר על כל מעצור ומרחק ודואה עצמו עומד לפני ה'. וטוב לו ואור לו בקרבתו לזיו השכינה. הוא בן חורין מן האשליה של "כחי ועוצם ידי", נגאל מן המיצר וההסגר על בדידותו האנוכית, בוטח בה' וחסדו יסובבנהו. וכאשר ירגיש כן יביע אומר, ישיח ויבקש: "כי אתה גחי מבטן, מבטיחי על שדי אמי, עליך השלכתי מרחם. מבטן אמי אלי אתה, אל תרחק ממני".

וזה רצונו של מקום. באהבת הקב"ה את האדם אשר יצר בצלמו, רוצה הוא יתברך שהאדם יהיה עמו במחיצתו, קרוב אליו ודבוק בו, חי לפניו והולך בדרכיו. "לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו". ובתורת אמצעי לכך, משהה הקב"ה לפעמים מלתת לאדם איזה מצרכיו, כדי שעם פנייתו לבקש את צרכיו יתמלא לבו של האדם רגש קרבה לבורא, וייתחד העובד עם המלך במסיבו. הוי אומר: מהות התפילה, כלומר: ההתקרבות לה', היא עצמה מטרת התפילה, ואילו חסרון הצרכים ובקשת מילואם, אינם אלא אמצעים לה.

קריאת ה' לאדם - בחסרון הצרכים, והיענות האדם לקריאה - בבקשת מילואם. כך פירשו חכמים: "למה נתעקרו האמהות וכו', שהיה הקב"ה מתאוה לתפיר לתן. אמר הקב"ה: עשירות הן, נאות הן, אם אני נותן להן בנינים - אינן מתפללות לפני". ועומק דבריהם הוא: "כי אין העקרות עיקר הסיבה, אלא התפילה. ולא באה העקרות אלא בשביל שתבוא התפילה. אם כן: התפילה - עיקרי. משל למה הדבר דומה, למלך שהיה מחבב ביותר לאחד מעבדיו, והיה מזמינו וחוזר ומזמינו לפלטרין שלו. פנה העבד לעסקיו ושכח הזמנתו של מלך. מה עשה המלך? אמר להכניס בכל יום פת ותבשיל של אותו עבד לתוך הפלטרין, ובשעה שהעבד רעב ומבקש מזונותיו, על כרחו הוא נכנס לפלטרין ליטול מנה שלו. באותה שעה המלך רואה את יקירו ושמח בו ומאיר פניו אליו. וכשהאדם מישראל מתקרב לבוראו בתפילה, אל יראה

מגשמיות המאכל ומכח זה קשורים זה בזה. וב"דרכי משה" ביאר הרמ"א ביתר ביאור ש"מפליא לעשות" קאי על הנשמה שנתן באדם, וזו היא פליאה גדולה, שיתקיים דבר רוחני - והוא מן העליונים - בדבר גשמי בגוף האדם, שהוא מן התחתונים, ואי אפשר לנשמה לעשות פעולתה להשכיל במושכלות בעוד שהאדם חולה באחד מאבריו, כי כאב גופו מטרידו מלעשות פעולתו. על כן אמר רופא חולי כל בשר, ועל ידי זה מפליא לעשות, שהנשמה נקשרת בגוף, ועל כן תקנו לומר מיד אחר ברכה זו - "אלקי נשמה".

כתב הגר"א: "ומפליא לעשות" שיש פליאה באדם, שהרי הנשמה אינה צריכה לאכול אלא הגוף, ואף על פי כן אם לא היה אוכל ד' או ה' ימים היתה נשמתו יוצאה ממנו הרי זה פליאה גדולה, וכי מאי איכפת לנשמה שהגוף אינו אוכל? אלא שהקב"ה זיווגם יחד, שתרגיש הנשמה בצרכי הגוף".

הסגולה:

--- מרן הגרא"ל שטיינמן נשאל: איזו קבלה ראוי להתחזק עבור שידוך? מדובר במשפחה שיש לה בחורים ובחורות שמצפים לישועה במציאת זיווגם. לאחר מחשבה השיב מרן הגרא"ל: "ברכת אשר יצר בכוונה מילה במילה".

המשיך מרן והסביר כי "כיוון שאומרים ברכה זו פעמים רבות במשך היום, ואדם כבר רגיל בזה ויכול לבוא למצב שאומרו ללא מספיק תשומת לב... מה שאין כן, אם יתבונן ויקדיש לזה זמן קצר ויאמרו בכוונה זה דבר גדול, וניתן לעשותו כמה פעמים ביום".

- בני ביתו של מרן הרב שטיינמן מספרים כי הוא נהג לברך את ברכת "אשר יצר" בעמידה, ללא הליכה או עיסוק בכל דבר. הרב נהג ללבוש כובע לראשו לכבוד ברכה זו.

--- מרן הגר"ח קנייבסקי זצוק"ל מהקפיד על אמירת ברכת אשר יצר מתוך הכתב, ואף הרבנית הקפידה על כך. הרבנית סיפרה על ישועות גדולות שזכו אלו שהתחזקו באמירת הברכה מהכתב ובכוונה, והיתה ממליצה על סגולה זו לבעיות שונות, ובעיקר לבעיות עיכול.

--- הגאון רבי ישראל יעקב קנייבסקי זצוק"ל יעץ למלמד איך לעורר ילדים לכוונה בברכות, בתור דוגמא הוא ציין את ברכת "אשר יצר" ואמר, שצריך להמחיש לילדים, שבבתי חולים שוכבים מאות חולים עם קשיים בנשימה או באכילה או בעיכול ושאר מיחושים ר"ל, והחולים צמודים לכל מיני מכשירים שונים, שמקל עליהם את מחלתם, ואם כן כאשר האדם זוכה ובסיד איננו שוכב בבית החולים, ואיבריו וגופו עושים את תפקידם ללא עזרת מכשירים רפואיים, כמה עלינו להודות להקב"ה על כך, ואיך אנו יכולים להודות לו, ע"י שנתבונן בברכת אשר יצר לברך בכוונה, ולא לחטוף את הברכה כמצות אנשים מלומדה, וע"י שייסבירו להם כל הנ"ל, בודאי, יתרגלו לברך "אשר יצר" בכוונה, וסיים ואמר, שגם המלמד בודאי יהיה לו מזה תועלת גדולה. (הגאון רבי יצחק קולדצקי שליט"א)

--- כאשר בא מישהו להזכיר חולה לפני הצדיק ר' מאיר'ל מפרמישלאן זיע"א לרפואה שלימה, הזהיר אותו לברך ברכת "אשר יצר" בכוונה עצומה כי זוהי סגולה בדוקה

להודות לך כראוי, כי רק אתה יודע עד כמה מורכב הגוף שבראת לנו, עד שבדרך הטבע אי אפשר להתקיים בפניך כי עלול להפתח או להסתם אבר שקלולו משבית את הגוף - אנו אומרים בזה: רבש"ע, רק אתה יודע כמה רבו ועצמו חסדיך עמנו בכך שהגוף שלנו חי ומתפקד. ואי-אפשר לנו להודות לך כראוי מתוך חוסר ידיעתנו.

אבל נראה לי לומר חידוש. המשפט הזה אינו שבח כי אם בקשה הנאמרת בצורה מכובדת - אסביר את דברי במשל: אדם אמיד ירד מנכסיו. הוא זקוק לעזרה מיידית כדי להאכיל את בני-ביתו, אך הוא מתבייש לבקשה בפירוש. כאשר הוא פוגש ידיד יכול ורוצה לעזור, הוא יאמר לו בערך כך: 'אתה יודע שאם יגמר לי האוכל שבבית אין לי יותר מה להאכיל את ילדי'.

שים לב, הוא לא ביקש עזרה בפירוש, הוא רק סיפר עובדה, אבל די בזה לידיד טוב להבין את מצבו ולפעול בהתאם. וכך גם בנמשל: באמת אין זה מכובד לפנות לקב"ה ולבקש ממנו בפירוש לטפל במערכת האינסטלציה שלנו, הרי הוא מלך היושב על כסא הכבוד, אבל אין לנו ברירה כי כל המערכות כולן, גם אלו של ההוצאת הפסולת מן הגוף, מופעלות על ידו, וחיינו בסכנה אם הן לא תפעלנה כתקנן. על כן אנו מבקשים בדרך רמז, מזכירים את העובדה שאם יפתח או יסתם אחד מהם אי אפשר להתקיים, והקב"ה רואה זאת כבקשה, וראיה לפירוש זה, מלשון ה'אורחות-חיים' לרא"ש 'תתפלל אשר יצר', אמנם יש שתיקנו את הנוסח ל - "תברך אשר-יצר", כי הוקשה להם שאין בברכה זו תפילה (=בקשה). אבל לדברינו יש לומר שהנוסח המקורי מדוייק.

עצמו במעמד זה רק כעבד לפני רבו, אלא גם כבן לפני אביו, לפי שכך רצונו יתברך לראות אותנו ולהקשיב לשיח לבבנו, ולכן, "טוב מאד מי שיכול לשפוך שיחו לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים כבן המתחטא לפני אביו. כי הלא השם יתברך כבר קראנו בניו. כמו שנאמר: "בנים אתם לה' אלהיכם", על כן טוב מאד לפרש שיחתו וצערו לפניו יתברך, כבן שקובל לפני אביו בתנועות של חן ורחמים. ואף אם נדמה לאדם שלפי מעשיו אינו כבן לפניו יתברך, על כל זה: הלא השם יתברך קראנו בניו... ומסתבר, כי זה הכלל: במידה שאדם מישראל רואה את עצמו לקונו כבן לפני אביו, באותה מידה גם קונו מאיר אליו פנים כאב אל בנו.

תודה על אינסטלציה תקינה

הגאון רבי יצחק פנחס גולדווסר שליט"א

ש אם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם אי אפשר להתקיים - יש לתמוה: מישהו קנה לי מצלמה מאד-מאד משוכללת, ומרוב שכלולה היא מאד עדינה ומתקלקלת מאד בקלות. האם כאשר אבוא לשבחו על המתנה הנפלאה שקנה לי אציין רק את העובדה שהיא עלולה להתקלקל בקלות רבה? אמנם העובדה הזאת מורה על שכלולה של המצלמה, ואעפ"כ לא כך מורים ומשבחים את נותנה.

אם כן, מדוע השבח על התנקותנו התמידית מן הפסולת נאמר בסגנון של "שם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך"? אתמהה. בפשטות נראה, שאנו מתנצלים בזה על שאיננו יכולים

מעומקא דליבא
שלוחה בזה ברכת מזל טוב
להר"ר שאול רוטנברג שליט"א
מרחיב שערי התפילה
בעיר פתח תקווה
לרגל השמחה השרויה במעונם
בהולדת הנכדה שתחיל למזל טוב
מעומק לבנו פנימה
כוס של ברכה נרימה
שירונו הרבה נחת דקדושה
ויזכו אביה ואמה
להיים ארוכים וסייעתא דשמיא
לאורך ימים ושנים. אמן.

שיהיו מאירים בתורה, ויהיו בריאים בגופם ושלום בעלי מדות טובות, ונתן להם חיים ארמים וטובים ויהיו אהובים למעלה ונתמדים למטה.

בידידות נאמנה
מביעים אנו את ברכתנו
ברכת מזל טוב חמה ולבבית לכבוד
הרב ישראל פרידמן שליט"א
ראש וראשון לכל דבר שבקדושה
ומרחיב שערי התפילה
בעיר פתח תקווה
לרגל נישואי הבת
בורא העולם בקנין ישלים זה הבנין
בבריאות, עושר ואושר
עד סוף כל הדורות
אמן בן יהי רצון.

עצבות נועלת שערי שמים,
שמחה פותחת שערים געילים. בעל שם טוב

עלות העלון לשבת: 220 ₪ בלבד | ניתן להעביר לחשבון 61135 | סניף 56 | בנק 11
תפוצת העלון: בני ברק, פתח תקווה, אלעד, אחיסמך, מודיעין עילית, רחובות, ירושלים

העלון יוצא פעם בשבועיים | הערות/הארות/ הצטרפות לתפוצת המייל - ניתן לשלוח למייל: shch3910@gmail.com

מקורות | הכרת הטוב:

שולחן ערוך מכוון ירושלים, מכוון ספריא | משנה ברורה דרשו | אוצר החכמה | אוצר פתגמים ושיחות - הרב יחזקאל שרגא ברנדסדורפר שליט"א מהדו' תשל"ג | מאין יבוא עזרונו מהדו' תשע"ב | תפילה ולב - הגר"א בר שאול-שאולזון זצוק"ל | עבודת לבב - הגר"פ גולדווסר שליט"א | רבנו דוד קמחי זצוק" - הרד"ק - מכוון ספריא || הרב יהודה חסידה שליט"א | הרב בנימין יוסף ניימן שליט"א | ר' עדיאל בר שאול שליט"א || ביהמ"ד מאור שרגא, אלעד | ביהמ"ד אבי עזרי, גני הדר פתח תקווה.

